

Előfizetési árak:

Égész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével szemben,
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó fölizzólások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nemadunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz fel.

A sajtó ünnepnapja.

Pécs, 1899. június 12.

Nagy és merész volt a helyi sajtó munkásainak az az elhatározása, hogy a vidéki hírlapírók országos szövetségének segély- és nyugdíjalapja javára a Tettyén nagyszabású népünnepélyt rendeznek, s immár megvallhatjuk, hogy érthető aggodással néztünk eme merész vállalkozásunk sikere elé.

De megvallhatjuk azt is, hogy ez aggodásunk súlypontja nem annyira a vállalkozás anyagi oldalára esett, mint inkább azt az erkölcsi momentumot illette, hogy a siker mértéke mintegy erőpróbáját volt képezendő annak a pozíciónak, a melyet a helyi sajtó városunk és vidékének társadalmában magának kivívni képes volt.

Mert egy ily nagyszabású népünnep csak úgy sikerülhet nevének megfelelően, ha érdekében megmozdul az egész társadalom; a jeligének tehát, a melynek égíse alatt a vállalkozás indul, népszerűnek, közkedveltségűnek, mondhatni a legszelebb néprétegekre is lelkesítő hatásának kell lennie.

S ebben a tekintetben — a sajtónak annyiszor hirdetett nagyhatalmassága dacára — bizony indokolt elfogódással nézhettünk az eredmény elé, mert hisz azt is elégszer hallottuk és olvashattuk, hogy közönségünk nem viseltetik a kellő méltánnyal helyi sajtója iránt s munkásai iránt — annak a régi közmondásnak megfelelően, hogy senki sem próféta a saját hazájában — nem lelkesedik valami túlságos módon.

Nos, a tegnapi ünnepély előkészületei s annak minden várakozást fölülmuló lefolyása fényesen rácsáfoltak rémlátó aggodalmainkra. Hisz mikor már első ízben a nyilvánosság elé vittük eszménket, városunk minden egyesülete, társadalmunk összes körei részéről oly meleg érdeklődést, oly őszinte jóakaratot tapasztaltunk, amely méltán büszkeséggel tölthette el kebleinket.

S ez az érdeklődés és jóakarát a nagy nap közeledtével nem hogy lohadt volna, de az idő folyásával mind szélesebb körökre terjeszkedett s intenzív erőben is növekedett; pedig több oly körülmény merült föl időközben, amely alkalmas lett volna a végeredményt kedvezőtlenül befolyásolni, s éppen az, hogy mindez káros nyomokat nem hagyott vissza s a közönséget még az időjárásnak is nem a legkedvezőbb befolyása sem riaszthatta el rokonszenvének — mondhatni — tüntető módon való nyilvánításától: ez oly fényes bizonyossága annak a nem is sejtett meleg rokonszenvének, a melylyel közönségünk

ügyünket fölkarolta, hogy lehetetlen azt nem a legőszintébb hála érzetével konstatálnunk.

Ez a keblünkben soha ki nem írható hála lesz leghatalmasabb buzdítónk arra nézve, hogy még teljesebb odaadással legyünk szószólói, igaz harcosai ennek a közönségnek, mely minden szépért, jóért és igazért való lelkesedésének oly megható bizonyítékát szolgáltatotta; mert tudjuk jól, hogy a sajtónak hatalmat, a közjó előmozdítására befolyást csak a nagyközönség rokonérzése s a sajtó által propagált eszmék mellett való állásfoglalása képes nyújtani.

Küzdelmünkben lelkesíteni, kitartásra buzdítani fog a tegnapi impozáns manifesztációból meritett az a tudat, hogy oly közönségre támaszkodhatunk, a melynek rokonszenve részünkre ezt a hatalmat, ezt a befolyást a legteljesebb mértékben biztosítja.

Az ünnepélyről, mely ez elmélkedésre alkalmat szolgáltatott, a következő részletes tudósításban számolunk be:

Az előkészületek.

Dacára a tegnapi erős szélnek, mely derült ég mellett éles, kellemetlenül hűvös volt, már a kora hajnali órákban számos munkás kéz dolgozott fenn a Tettyén, hogy a népünnepély színhelyét díszítse, impozánssá tegye s már a reggeli órákban lobogó és zászlódiszben állott a tettyei fensik s a hegyre vezető uton egymást érték a kocsik és társzekerek, melyek hosszú sorban szállították fel a díszítéseket s mindazt, mi a népünnepély keretének kiegészítéséhez szükséges volt.

Szép, ünnepies volt a tettyei fensik díszítése, de hogy olyan legyen, mint azt a rendezőség tervezte, mely valóságos tündérkertté óhajtott az ünnepély színhelyét varázsolni — azt megakadályozta a kedvezőtlen időjárás, mely lehetetlenné tette a virág és lombfüzér díszítéseket s az egész impozáns lampionkészlet felvonultatását.

Mig fent a Tettyét s a tettyei utat az előkészületek segédeszközei tették népszerű és forgalmassá, addig idelent a városban a közönség színe-java töltötte meg a király-utcát, ahol a színház előtt féltizenkettőtől félegyig

a honvédszenekar

tartott sétahangversenyt.

Már a kora délelőtti órákban óriási tömeg lepte el a király-utcát egészen fel a lyceum-templomig s midőn pontban féltizenkettőkor felvonult a színház elé a fehérvári V. kerületi m. kir. honvédszenekar, olyannyira megnőtt a járókelők száma, hogy a közlekedés csak lassu léptekben volt lehetséges. A »Vigadó«, »Otthon« kávéház helyiségei s az előttük elterülő járdák zsufolásig megteltek, sőt lent a Percel-utcát s a színházi lejárókat is óriási tömeg lepte el, mely az 50 főnyi hatalmas honvédszenekar hangjaiban óhajtott gyönyörködni.

Mig a színház előtt a hangverseny tartott, a kocsiközlekedést a király-utcán teljesen

beszüntették s ez idő alatt a kocsik a Percel- és Nepomuk-utcán közlekedtek. Jóval egy óra után is még mindig tolongott a korzón a közönség s dicsérve emlegették azt az élvezetet, a melyet a zenekar vörös-zsinóros atillájú katonái nyújtottak.

A Tettyén.

Délutáni három órára volt hirdetve az ünnepély kezdete s már két óra után, midőn még a munkások az utolsó díszítéseket rakták fel az egyes sátrakra, melyeknek díszét megromgálta a délelőtti erős szél, népszerű lett a tettyei ut. Pontban három órakor a honvédszenekar s a 44-ik gyalogezred zenekarának hangjai mellett vette kezdetét a népünnepély s kevéssel ezután vonultak fel zászlóik alatt a közreműködésre felkért egyesületek. Gyors egymásutánban jöttek a »Pécsi Dalárda«, a »Pécsi Athletikai klub« tagjai, a »Daloskör«, a »Pécsi Torna-Egyesület«, a »Pécs-baranyai Sport-egyesület«, kik a fensik felső részén sorakoztak egymás mellé.

Már jóval két óra előtt megjelent a Tettyén Hinka Lászlóné, a jótékony nőegylet fáradhatatlan alelnöknője s lekötözött szívéllyel jelölte ki a pénztárakhoz s az egyes pavillonokhoz a hölgyek beosztását.

S ekkor — mintegy varázsütésre — benépesedett a fensik s hirtelen impozáns, mozgalmas képpé lett, mely a maga káprázató tarkaságában valóban remeknek volt mondható.

A két pécsi jótékony nőegylet tagjai s a külön e célra felkért helybeli ifju hölgyek kedves, izléses toalettjeikben elfoglalták helyeiket s ahova a szem ellátott a közönség hullámzó tömegében, hófehér ruhás, fehér-kék vállszalagos leánykákra esett a tekintet, kik virágot, képes levelező-lapokat, szivar- és szivarkákat, tombola-jegyeket, planétákat s az ünnepély alkalmi lapját, a »Tettyei Trombitát« elragadó kedvességgel kínálták a publikumnak, mig bent az egyes sátrakban is folyt a vásár.

Szemben a bejáráttal — ahol a pénztáraknál a délután folyamán Böhm Karolin, Daempff Imréné, Glass Hermanné, özv. Guttmann Joachimné, dr. Kaufer Dávidné, Lakics Ferencné, Micky Mórné, Mestrits Imréné, Prägeriné, Razgha Katalin, öt órától pedig Balogh Károlyné, Deutsch Lipótné, Förster Beláné, Jakobovicsné, Kaltnecker Györgyné, Kengyel Janka, dr. Loewy Adolfné, Magyarly Gyulané, dr. Mihályffy Árpádné és Reich Mórné szedték a belépti díjakat — volt felállítva

a virágsátor.

A virágsátorban dr. Bodó Aladárné, Fürst Emma, Jobst Beláné, Blauhorn Margit, Holics Juliska, Kocsár Biri, Radocsay Ilona, Radocsay Mariska, Sperl Milike és Thury Ilonka árulták a szebbnél-szebb rózsákat s mig az aszszonyok bent a sátorban teljesítették az elárúsítást, addig a leánykák mint »mozgó árusítók« lepték el a »Teret« s kosárszámra adták el a sátor virágkészletét. Mint a szorgalmas méhek, sűrögtek-forogtak az ifju hölgyek s rövid időközökben üres kosárrakkal tértek vissza a sátorhoz, honnan friss virágokkal telve újra utnak indultak, hogy kevéssel később ismét üres kosárrakkal, de megrakott zsebbel térjenek vissza.

Ugyanitt volt

a szivar pavillon,

ahol az egyes elárusítást *Kindl Józsefné, dr. Krausz Jenőné, Lenkei Lajosné, Piacsek Gyuláné, Schapringner Hedvig, Pfeffer Ilka, Szabó Erzsike* és *Szabó Mariska* végezték.

Ebből a sátorból indult utnak a képes levelezőlapokkal folytatott

világposta,

ahol a gyors és pontos kézbesítést *Bergmann Böske, Dobos Emmi* és *Mariska, Eötvös Ilka, Farkas Irma, Orf Paula, Simon Lujzika, Szatmáry Katinka, Ternovszky Margit* és *Tomanek Paula* teljesítették. Valóban kedves képet nyújtottak a habruhás, fáradhatatlan postás *Milkák, kik* lebilincselő szívélyességgel s kedves komolysággal teljesítették tisztüket s árasztották el a közönséget képes levelezőlapokkal.

Igen szép látványt nyújtott az izlésesen diszitett

nyereménytárgyak sátora,

mely egyik igen mozgalmas helyét képezte a népünnepélynek. Szépen diszitett állványon a változatos és értékes nyereménytárgyak voltak felhalmozva, míg egy földbe vert cölöphöz a »főnyeremény«, a pirosra festett »szerencse malac« volt kötve. A sorsjegyek elárusításán és a nyereménytárgyak kiosztásán *Bócz Alajosné, Eizer Jánosné, Erreth Kálmáné, Engel Berta, Krausz Klementin, Little Józsefné, Stern Károlyné, Ullmann M. Károlyné, Borsy Aranka* és *Borsy Lucia, Kohn nővérek* és *Sperl Mici* fáradoztak. Hat órakor vette itt kezdetét a nyereménytárgyak kiosztása, mely alkalommal négyszáznál több nyereménytárgyat osztott ki a rendezőség. A »szerencse malacot« *Bálint Ferenc* pécsi lakos nyerte meg, ki nem csekély derűtséget keltett a »főnyeremény« elszállítással, mert a pirosra festett főnyeremény nem lévén hozzászokva ahhoz az óriási ovációhoz, melyben a *Tettyén* levő gyermekesereg részeseitette, meghatottságában olyan ficánkolást vitt véghez, hogy vezetőjének bizony gondot adott, míg el tudta szállítani.

A nyereménytárgyak sátora mellett volt a

planéta-sátor,

melyben az »óriási hölgy« és a »törpe« jövedöltek s mondtak szerencsét a publikumnak. S hogy minél több legyen a jövőjükre kíváncsi emberek száma, a rendezőség gondoskodott vonzó mágnesekről is, melyeket mint bájos, ifju *Sybillek: Eiser Ernestin, Engel Olga, Haidecker Anna, Löwy Mártha* és *Mendl Matild* képviseltek.

A hűsítő italokról s élelemről két csarnokban gondoskodtak, s ezek voltak azok a helyek is, melyek rossz idő esetén (mely szerencsére elmaradt) menhelyül szolgáltak volna a közönségnek. A kávéházat

a »Royal« pavillon

képviselte. Ez a pavillon egyszerű, de izléses diszitásával, s tetszetős alakjával igen szép látványt nyújtott. Már a kora délutáni órákban zsufolásig megtöltötte városunk színejava azt a pavillont, mely a tettyei fősík közepén állva, gócpontját képezte a pavillonoknak, miután a rendezőség nem csekély előrelátással oly helyet jelölt ki a »Royal« számára, ahonnan egyenes kilátás nyílt a színpadra, hol a népünnepély műsora — melyről részletesebben alább számolunk be — játszódott le.

Remek képet nyújtott a pavillon belseje is. A folyton váltakozó tarka képben, mint a lenge szárnyu, hótéher pillék, szálltak ide-oda a lengő válszallagos ifju »gazdasszonykák«, kik »gyors és pontos kiszolgálás« tekintetében felülmúlták az e szakmában legjártasabb embereket is. Annyl kecsesl s bájjal szervizrozták, a népünnepély nyújtotta tarka kép szemlélésében kellemesen fáradt vendégeiknek a frissítőket, hogy valóban nem csekély dicséretet érdemelnek a derekas munkáért.

A »Royal« pavillonban *Csigó Jánosné, Dr. Friedl Károlyné, özv. dr. Kereky Mihályné, Pauncz Hedvig, Löffler Vincéné, dr. Nemes Vilmosné, Ruh Valéria, Szautter Gusztávné,*

Szánthó Antalné, dr. Fürst Gyözöné, dr. Tolnay Vilmosné, Hoffmann Mariska, Kaltnecker Ilona, Leöwy Anna, Mendl Ella, Müllherr Mici, Obetko Giza, Obetko Bellus, Schapringner Mici, Schlesinger Aranka, Szentgyörgyi Irénke, Soóstó Margit, Szánthó Etelka, Szánthó Ilona és *Szabó Erzsike* fáradoztak.

A másik pavillon azok számára készült, kik nem barátjai a kávéházi hűsítőknak. Azok számára állott a

a bodega,

ahol *Böhm Berta, Deutsch Kornélné, Hirschfeld Katalin, Herbert Jánosné, Justus Adél, Naschitz Adolfné, Salamon Józsefné, Sommer Gyuláné, Scholz Gyuláné, Taussig Ilka, Wachauer Károlyné, Angyal Ella, Breining Olga, Dekleva Ilona, Dekleva Sarolta, Foltz Elvira, Kusinszky Blanka, Marschal Margit* és *Razgha Ilona* hideg felvágottal, prágai sonka, szalámi és sajtból álló menüvel szolgáltak vendégeiknek.

Kiállítás dolgában a sátor mi kívánni valót sem hagyott hátra.

A csinos, Pécs város színeivel diszitett sátorban a stilszerűség szempontjából hordók képezték az asztalokat, míg a székeket kisebb hordók képviselték, mi igen eredeti szint kölcsönzött e pavillonnak, melynek többek között az a nevezetessége is volt, hogy itt szolgáltak fel a halászlét is, melyet *Gózon István* megyei utbiztos felügyelete alatt dunai halászok készítettek a romoknál.

A bodegától balra volt felállítva

a lacikonyha,

hol szintén igen érdekes látványt nyújtott a nyílt tüzek fölött felállított ágas-bogasra akaszobgrácsokban rotyogó borjupaprikás és túros csusza készítése, melynek igen számos néző, de még nagyobb fogyasztó közönsége akadt.

A »Royal«-pavillon közvetlen tőszomszédságában volt felállítva a

pezsgő- és cognac-pavillon,

ahol *Engel Gyuláné, Girardi Józsefné, Little Ernőné, dr. Perls Árminné, Sauska Jenőné, Schwabach Zsigmondné, Tauszig Matild, Fekete Irma* és *Eizer Ilona* mérték elegáns poharakban a gyöngyöző italt, melynek számos vendége akadt, kiknek sorát báró *Fejérváry Imre* főispán és *Kardos Kálmán* fővédnökök nyitották meg.

Ezek voltak a tettyei fensíkon felállított sátrak és pavillonok, melyek élénk, mozgalmassá tették a népünnepély képét.

Délutáni öt óra lehetett, midőn megharsantak a honvédszenekar kürtjei s felhangzott a »Rákócy«-induló, mely a

védnökök

érkezését jelezte.

Báró *Fejérváry Imre* dr. fővédnök, *Kardos Kálmán* ny. főispán, orsz. képviselő, Pécs szab. kir. város diszpolgára, fővédnök és *Daróczy Aladár* dr. főispáni titkár kíséretében jött a *Tettyére* s miután megtekintették a virág és nyereménytárgyak sátorát, a képkiallítás és világposta-csarnokot, a »Royal«-pavillonban s később a pezsgő-pavillonban foglaltak helyet s innen gyönyörködtek a népünnepély lefolyásában.

Báró *Fejérváry Imre* és *Kardos Kálmán* fővédnökök tetszésüket és elismerésüket fejezték ki *Vaszary Gyula* főkapitánynak, a rendező-bizottság fáradhatatlan és ügybuzgó elnökének a népünnepély igen szép sikereért.

A védnökök közül megjelentek még az ünnepélyen *Brázay Kálmán* országgyűlési képviselő, *Erreth János*, a pécsi ügyvédi kamara elnöke, *Szautter Gusztáv* ügyvéd, lapunk tulajdonosa, *Kindl József*, a »Pécsi Kölcsonös Segélyező-Egyesület« igazgatója, *Ullmann M. Károly* kereskedelmi tanácsos, jánosi *Engel József* földbirtokos és nagyiparos, *Little József*, a pécsi kereskedelmi és iparkamara elnöke, *Tormai Károly* Baranyavármegye alispánja és *Zsolnay Vilmos* gyáros.

Majorossy Imre Pécs szab. kir. város polgármestere, az ünnepély védnöke, meg nem jelenését a rendező-bizottsághoz intézett meglehangu levelében az öt ért családi gyászszal indokolta.

A népünnepélyen megjelentek továbbá: *Opris Péter* m. kir. posta- és táviradaigazgató, *Dragonescu Dömjén*, pénzügyigazgató, *Salamon József*, kir. tanácsos, tanfelügyelő, *Balogh Károly*, kir. táblai tanácselnök, *Sável Kálmán*, curiai bíró, törvényszéki elnök, *Krasznay Jenő*, a »Nemzeti Casinó« igazgatója, *Vaniss Sándor* főszolgabíró, *Jeszenszky Lajos* árvászéki elnök, *Nagy Jenő* megyei tiszti főügyész s városunk előkelőségének számos tagja.

S míg a vásár tartott s ide-oda hullámzott a közönség tarka, szórakozó tömege, a fehérvári m. kir. honvédszenekar és a 44-ik gyalogezred zenekara tartottak felváltva változatos és remek műsorokkal hangversenyt.

Míg a honvédszenekar pompás tánca ingerlő, majd bús melodikus magyar népdalokat adott elő, addig a 44-ik gyalogezred zenekara a klasszikus zenedarabokra helyezte a fősúlyt, miáltal a közönség zenei műigényei teljes kielégítést nyertek.

A zenékről lévén szó, fel kell még említenünk *Rác Gusztó* zenekarát is, ki a pezsgő-pavillonban szolgáltatta fekete legényeivel a zenét. Gusztó, ki tegnap játszott norderney-i utja előtt utoljára Pécsen, minden érzését belefektette száraz fájába, melyből zokogva terjedtek el a bús, rezgő bucsuhangok.

A szecesszionista képkiallítás.

A nyílt színpadtól jobbra két óriási griffmadár szobra jelölte az utat a szecesszionista képkiallításhoz. A magaslaton álló és *Schönwald Imre* tulajdonostól e célra kézségesen átengedett torony épületben volt a kiállítás, melynek bejáratánál a jegyeket nagy buzgalommal és ügyességgel árusították *Tihanyi Károly*, városi irnok, *Wranits József*, rendőrségi díjnok és ennek öcsese. A kissé félreeső hely dacára is nagy volt a kiállítás látogatottsága s mindenki hangos derűtség között hagyta el a helyiséget, hol a főispán is — mint mindenütt — látogatást tett, kit *Reeh György* városi tanácsos kalauzolt. Különben is *Reeh* volt az egész kiállítás eszméjének megeremtője s a magyarázatot *Bálint Ferenc*, városi fogyasztási adóhivatali alkalmazott teljesítette annyi humorral és ügyességgel, a mi valóban elismerésreméltó ritkaságszámba ment.

A kiállítás tartalmát a következő jegyzék tüntette fel:

Kalauz a tettyei népünnepély alkalmából rendezett secessziós képtelen képkiallításon.

101. Szivárvány. Természet után festette *Pomácsi Zebulon*. Eladó 500 frt.

102. A paradicsom bejárata; ábrándos tájkép. Egy 60 éves eperfa tetejéről festette *Brandt Péter*. Eladó 800 frt.

103. Berdin dicsőítése; allegorikus pillanatnyi vázlat. A festő ismeretlen. Eladó 400 forint.

104. A pécsi kaptafagyár égése. *Zinóber Arthurtól*. A párisi tárlaton megvette báró *Darvas* 10,000 frt.

105. A bugaci kaszinó palotája. *Szatinóber Bercitől*. A bugaci kaszinó tulajdona.

106. Az uj vízvezeték *Orfütől* Pécsig. *Vizes Józseftől*. Pécs tulajdona.

107. Kisteleki csendélet. *Ifju Pesti Béla*. Megvette *Ország Világ*. Értéke 5000 frt.

108. Női tanulmányfő. *Patzer Istvántól*. Magántulajdon.

109. Férfi tanulmányfő. *Patzer Istvántól*. Magántulajdon.

110. Julia várja *Romeot*. *Firneisz Pál* akad. mázolóltól. A pomázi őszi tárlat legnagyobb remeke.

111. Pécs a magyarok bejövele előtt. *Pamzli Gyula*. Eladó. Ára 2000 frt.

112. Dunai hid *Baja* és *Báttaszék* között. *Verébtávlathól* festette *Klopacsek Vencel*. Eladó. 1000 frt.

113. Egy kedves madár. Hollósi Alfréd. Eladó. 400 frt.

104. Gül Babi sirja a pécsi sétaterén. Pocséti Kálmán. Az árpádi muzeum tulajdona.

115. Dalnokverseny Kakasfalván. Ecsetfalvy Tódor. Gróf Málomi Péter tulajdona.

116. A sötét pont. Csiki Gergely hasonló című színművének utolsó jelenete. A hidaszi nemzeti színház tulajdona.

117. A repülő hollandi. Lack Imrétől. A hétfejedelem vendéglősenek tulajdona.

118. Pécs éjjel. Fekete Istvántól. Megvette a gáztársulat.

119. A pécsi új vágóhid. Ömei Zádor. Város tulajdona.

120. Tájkép a vöröstenger környékéről. Kromgelb Atilia. Eladó, 500 frt.

121. Utszéi csárda. Zahariai Emőd.

122. A tolonc. Zahariai Emőd.

123. Jákob álma, mely teljesedésbe nem megy. Náchod Janni.

124. Arckép, egy 100% pótdóval megrott pécsi házi ur. Agoston Ferentől.

125. Rafael első ecsetvonásai Ágoston Ferentől.

126. Tettyei népünnepély esőben. Rédei György és Faludi Ferkótól. Eladó 2000 frt deficitért.

127. A szedani Napoleon lámpával kereste a halált. Pittoresci Giacomo.

Számos vázlat és Röntgen-felvételek ezzel kapcsolatban régiségtár új régiségekkel.

Délutáni négy óraker kürtzó hangzott fel, mely

a műsor

megkezdését jelentette s a közönség sietve indult a nyitott színpad elé. A népünnepély műsorának első számát a »Pécsi Daloskör« éneke képezte. A daloskör egy magyar ábrándot s két magyar műdalt adott elő, melyet a felhangzott óriási tapsban nyilvánuló közönségnek engedve, még egy népdallal töltött meg.

Egy félórával ezután a »Pécsi Torna-Egyesület« tagjai léptek a színpadra, kiknek mutatványai méltán dicséretet érdemelnek. Három számot mutattak be. Az első az »alap gulák« volt, mely csoportozat impozáns látvány volt, nemkülönben a »vasbot« csoportozat is. Leghatásosabb száma azonban a mutatványoknak a »szék-piramisok« voltak, melyet a csoportozat ügyes és tetszetős egybeállításával tett érdekessé.

Öt óraker délután Miss Cleontine, a jelenleg itt tartózkodó Enders-féle cirkusz erőművésznőjének mutatványai kezdődtek. Bár Miss Cleontine mi újat sem mutatott be az erőművészet terén, mire talán a színpad aránylagosan csekély tere sem volt alkalmas, mutatványai teljes meglepedést keltettek s a hölgy ereje méltán bámulást érdemel.

A műsor egyik igen sikerült száma volt a két Enders-féle cirkuszbeli zenebohóc, Brothers-Berts előadásai. A két bohóc leginkább felemlítésre méltó mutatványa a »harangjáték«, mely abból áll, hogy akkordokká hangolt, de egyébként közönséges szánkó-csengőkön a legszebb magyar nótákat játszották el s mondhatni, nem is minden érzés nélkül. Nem hagyhatjuk felemlítés nélkül azt sem, hogy Brothers Berts behozták, miként ők már megtanultak »keztyűbe dudálni«, amennyiben a kezeikre buzott keztyűk ujjjaiból is képesek voltak melódiákat kicsalni, mit különben egy égő pince-lámpással is megtettek. A közönség tapsolt s a gyermekesereg ujjongva fogadta a sikerült mutatványokat.

Nem kevésbé kacagtató volt a műsor következő száma, »óriási hölgy és a törpe sétája.«

Ez idő alatt mutatták be a »Royal« pavillon előtt a »Grammofon«-t melyből a közönség »Tell Vilmos« operának nagy áriáját, »Hamlet«-jének egy részét s egy magyar dal egyveleget hallgatott meg. A »Grammofon« is igen nagy tetszést keltett, hanem hangterje-

delme csakis szobában való működésre jogosítja fel az Edison-féle fonográf eme rokonát.

Egy órai szünet után a »Pécsi Dalárda« hangversenye következett. A dalárda tagjai a Tettye mögötti magaslaton énekelték el Gaál Ferenc »Nyisd ki anyám« . . . kezdetű dalát, mely eltekintve egyébként is szép melódiája és igen szép összhangjától, nagy hatást keltett, mert a hegyek viszhangja négyszerezsen vert vissza a dal hangjait. A dal elhangzása után tapsviharban tört ki a közönség s ekkor a derék dalárdisták Eckkert Károly hatalmas műdal alkotását a »Hajósdalt« adták elő, melyet szintén tapssal jutalmazott a közönség. Félő volt, hogy a dalárda eme hangversenye, elvesz a közönség számára, tekintve azt a tekintélyes távolságot, mely a tettyei fensikot a hangverseny színhelyétől elválasztotta, de a »Pécsi Dalárda« tagjai oly erősek hang dolgában, hogy bizony szereplésük mit sem veszített hatás tekintetében.

A tűzijáték.

Mikor besötétedett a két tettyei vendéglő, meg a különféle sátrak körül felgyújtották a lámpionokat s a nyitott színpadon vetített magnezium fény és görögtűz mellett a Torna-Egyesület fáradhatatlan buzgóságu tagjai márványcsoportozatokat mutattak be. A pompásan sikerült csoportozatok a következők voltak:

1. Tell Vilmos szobra Svaichan.
2. Az Athene templom homlokzata Aiginában.
3. Romantia elpusztítása a Rómaiak által.
4. Petőfi dicsőítése.
5. Lajos király holttestének föltalálása.
6. Hunyady László a ravatalon, a háttérben lefejeztetése.
7. Megemlékezés egy nagy hazafiról.
8. Erzsébet királyné emlékére.
9. Viribus Unitis.
10. A budai honvéd szabadságszobor.

Ezután következett a tűzijáték, melyet Konvalinka Károly rendezett s mely — méltán mondhatjuk — minden pontjában a legszebben sikerült. Csillagokatontó röppentyűk szálltak a magasba s ott ropogva repültek szanaszét. Forgó kerekék hányták a tüzet és hatalmas oszlopokból rakéták pattantak az ég felé. Minden szám pompásan sikerült s már évek óta nem volt ilyen fényes és sikerült tűzijáték a Tettyén, mint tegnap este.

A tűzijáték után — már elmúlt kilenc óra is — megindult a néptömeg hazafelé. A sik alig egynegyed óra alatt megtisztult a tömegek tarka csoportjától s csak a rendezőség intézkedett a sátrak leszerelése és éjjelre gondos őrizet alá vétele végett. A lacikonyhák tüze is lassanként kialudt s tíz óraker csak az örök voltak már az emlékezetes népünnepély színhelyén, honnan hideg esti szellő kelt a város felé.

Epizódok.

Természetesen se vége, se hossza nem volt a derűs epizódoknak sem.

A legtöbb kacaj, a legtöbb vidám ötlet a szecessionista kiállításban hangzott el, hol többiben maga Reek György tanácsos csapott fel magyarázónak s az ő istentől adott vidám humorával kalauzolta végig a vendégeket a kiállításon. Tihanyi Károly volt a képtár reklamirozója, a kinek nagy része volt a vendégek érdeklődése felkeltésében.

— Jobban megy, mint a béka-bolt! Ez volt egyik derűtséget keltő reklámja s a közönség úgy tódult a képtárba, hogy egyidőre a forgalom fenn is akadt.

Kacagtató jelenet történt meg a főispán és kísérete közelében a halpaprikás kimérésekor. Egy pár gyerek látott az egyik asztalon egy-két adag paprikáshalat. Az asztalon volt még egypár adag fagyalt is s ez a gyerekek étvágját a végtelenségig csiklandozta.

— Bacsí, szabad azt megenni? kérdezte végre a társaságtól a legbátrabb gye-

rek s az igenlő választ a halpaprikásra értvén, rámutatott a fagylatra.

Mikor ezt is megengedték neki, a gyerekek odarohantak az asztalhoz, de a nagy sietségben egyiknek halpaprikás nem jutott, a másik meg fagyaltot nem birt keríteni.

Egy köztük azonban ügyesen csinálta. Fogott magának egy adag halat a baljába, másik kezével egy adag fagyaltot kapott el s a — fagyaltot beleöntötte a halpaprikásba s úgy kezdte habzsolni a furcsaízűnek átváltozott eledelt nagy lelki diadallal.

Sikerült volt a Dreyfus röpirat is. Egy piros táblájú, ötkrajcáros füzet volt ez, melynek címe a következő volt:

— Hova lett Dreyfus kapitány, vagy az ördög sziget szerencsétlen foglya? Szenzációs röpirat. Irta Petoló.

A füzet belseje pedig 8 üres oldalból állt s a hátsó oldalon apró betűkkel ez állt:

— Hogy csakugyan hova lett Dreyfuss kapitány, az ördög sziget szerencsétlen foglya, megmondja a »Tettyei Trombita« mai száma, melynek ára testvérek között is csak 10 apró krajcár.

A »Tettyei Trombita« már egy szépen kiállított alkalmi lap volt, melyet a helyi újságíró gárda fiatal tagjai szerkesztettek, de a melyben a Dreyfuss-ügyre vonatkozólag megint csak annyi állt, hogy — megmondja a röpirat melynek ára öt krajcár.

És a két alkalmi nyomtatvány egyik árusítója a többek közt megkínált valakit a két olvasni valóval.

— Tessék Tettyei Trombita. Csak tíz krajcár!

— Sok! Nekem nem kell.

— Tessék hát röpirat Dreyfusról.

Hova lett Dreyfuss kapitány?!

— Dreyfuss?! . . . Kérem csak, mi az ára?

— Csak öt krajcár!

A vendég kifizette az ötkrajcárt és érdeklődéssel akarta — olvasni a röpiratot. Természetesen nagy volt a meglepetése az üres lapokon s hosszasan betűzte a két sornyi tartalmat, mely a Tettyei Trombitára hivatkozott.

— Tettyei Trombitában van hát benne a kérdés megoldása! . . . Kérek csak egy Tettyei Trombitát is!

Kiáltott az árusítóra, a ki persze alattomos mosolylyal adta át neki a lapot, de sietett is vevőjétől minél távolabb, nehogy meglinhelje az, ha megtudja, hogy tizenöt krajcárt adott ki — hiába.

A szerencse-malacot valóságos diadalmenetben kísérte a nép, mikor Bálint Ferenc, a szerencsés nyerő, a tombola-sátorból elhajtotta. És a piros szőrű pompás jószág este már ott feküdt egyik lacikonyha előtt, melynek hentese jó pénzért még a népünnepély színhelyén megvette a szerencsés nyerőtől.

Midőn a tűzijátéknak vége volt s az utolsó röppentyű szikrái susterregve hullottak alá, midőn eloltották a tettyei fensikot fénybe borított lámpákat és lámpionokat, kisebb-nagyobb csoportokba verődve hagyta el a közönség a népünnepély színhelyét s sietett ki-venni részét az ünnepély folytatólagos részéből. Mert este nyolc óraker a Royal-kávéházban kezdetét vette

a honvédszenekar hangversenye.

A »Royal« kávéház termét már estefelé zsufolásig megtöltötte a hangversenyre kíváncsi közönség, melynek száma a népünnepély végeztével szaporodott. De bátran merjük állítani, — s azt tán mondanunk sem kell — hogy a hangverseny méltán megérdemelte azt az óriási érdeklődést, melyben a közönség részesítette.

A fehérvári honvédszenekar mindegyik tagja képzett, gyakorlott zenész, ki hangszerét (akár fuvó, akár vonós) oly biztosan és precízül kezeli, hogy szinte elképzelhetlen a hangtévesztés legcsekélyebb árnyalata is.

A honvédszenekar az alábbi műsort játszotta el: 1. Magyar induló — Kaufmann. 2.

»Engerln« keringő — Ziebrer. 3. Nyitány
 »Rákócy« c. operához — Kéler B. 4. Duet és
 kar »Zrinyi« c. operából — Zayc. 5. a) »Rá-
 kócy Ferenc imádsága« (1715) tárogató; b)
 »Az eredeti Rákócy nóta« (1720) szolo. 6.
 »Pikáns lapok« nagy egyveleg — Komzák. 7.
 III. felvonás előjáték, Ilona »Ave Mária«-ja
 »Alár« című operából — Gr. Zichy G. 8. a)
 »Ases halála«; b) »Anitrás tánca« »Peer
 Gynt«-ból — Grieg. 9. Nagy ábránd »Aida«
 c. operából — Verdi. 10. a) Csárdás Coppélia
 balletből — Delibes; a) »Bordal«, 11. »Zenélő
 cigányok« — Eilenberg. 12. »Hazai nóták« in-
 duló — Neidhardt.

A műsor minden egyes számát lelkes
 tapsal fogadta a közönség s szünni nem akaró
 taps hangzott fel a tárogatón előadott »Rá-
 kócy nóta« elhangzása után.

A zenekar azzal viszonzta a közönség
 lelkesedését, hogy műsoron kívül majdnem
 minden zeneszám után egy-egy magyar dalt
 játszott el.

A késő éjjeli órákig tartott a hangver-
 seny s a közönség csak jóval éjjel után hagyta
 el a kávéház termét. S ezzel véget ért a teg-
 napi ünnepély, mely várakozáson felül moz-
 gasba hozta a város közönségét s csak szo-
 rosabbra fűzte azt a láthatatlan, de erős kap-
 csot, melyet az előítélet a nagyközönség és a
 sajtó emberei között az utóbbi időkben meg-
 lazított.

A város mult évi háztartása.

Pécs, 1899. jun. 12.

Lapunk legutóbbi számában megirtuk a
 pénzügyi bizottság szombaton délután tartott
 ülésének lefolyását s ismertettük a határoza-
 tokat, melyeket a bizottság a város mult évi
 zárszámadásait illetőleg hozott.

Most itt közöljük a zárszámadásokat rész-
 letesen, ismertetvén az egyes bevételi és ki-
 adási tételeket, melyek a város mult évi gaz-
 dalkodását hűen, számadatok szerint tárják
 eléink. A zárszámadások a következő adatokat
 tartalmazzák:

Bevételek.

I. Igazgatás.

Fizetések visszatérítése	11716 frt 20 kr.
Késedelmi kamatok s végre- hajtási költségek	3071 » 72 »
Illetőségi díjak	789 » 56 »
Nyugdíjalap kamatai és a 2%-os járulék	6714 » 59 »
Szemétkihordási költségek	5491 » 07 »
Bér a kizár. hirdetési jogért	200 » 00 »

II. Községi vagyon.

Földberek	2443 frt 92 kr.
Házberek	13490 » 19 »
Köszénbánya bér	1268 » 50 »
Balokányi korcsmabér	426 » 00 »
Termesztmények, anyagok	3927 » 04 »
Barmok eladása	960 » 25 »
Amerikai szőlőtelep után	1025 » 35 »
A városi fuvarok egyenértéke	13432 » 00 »
Erdei jövedelem	27741 » 70 »
Kőbányabér	970 » 00 »
Homokbányabér	136 » 00 »
Erdei legelő bér	205 » 50 »
Gesztenyeszedési bér	90 » 00 »
Kamatjövedelem	38566 » 09 »
Erdei vadászat	322 » 92 »
Alsóhatárbeli vadászat	700 » 06 »
Kövezetvámszedési jog	33153 » 99 »
Vasuti kövezetvám	8868 » 26 »
Helypénzszedési jog	53679 » 97 »
Falusi borvám	9974 » 70 »
Borvámkrajcárok	6459 » 59 »
Telekátirási díj	11842 » 67 »
Szikvizadó	13363 » 27 »
Városi pótlék a szeszitalm. adó után	9455 » 21 »
Részesedés az italm. adók 1897. évi t. jövedelméből	16486 » 39 »

III. Községi tartozás.

Járulék a reáliskolai tanulók
tornaoktatásáért 200 frt 00 kr.

IV. Vizvezeték.

Vizvezeték jövedelme 35895 frt 06 kr.

V. Közegészségügy.

Temetők után 1522 frt 00 kr.
 Balokányi fürdő után 1314 » 00 »
 Halottszállítási díjak 1334 » 78 »
 Vágóhid pénz 2235 » 60 »

VI. Rendőrség.

Mértékhitelítési díjak 5493 frt 92 kr.
 Hidmérleg után 1176 » 99 »
 Birságok 71 » 32 »

VII. Kegyuraság s jótékonycélok előmozdítása.

Árvtartási költségek vissza-
térítése 1764 frt 99 kr.

VIII. Iskola és közművelődési ügy.

Beiratási és tandíjak, ügy
egyéb jövedelmek 16435 frt 64 kr.

IX. Katona ügy.

Laktanya bérek s egyéb jö-
vedelem 50113 frt 96 kr.

X. Különfélék.

Fogyasztási és italadók után 243790 frt 06 kr.
 Különteleg jövedelmek 3240 » 69 »
 1897. évi készpénzmarad-
vány 3 » 66 »
 Községi pótladó s legelőadó 119344 » 88 »

Az előirányzott bevételek
összege 780910 » 21 »
 Az előirányzatban fel nem
vett tételek 43598 » 16 »
 Az előirányzatban fel nem
vett cselekvő tőkék 44370 » 64 »
 A bevételek főösszege 868879 frt 01 kr.

Kiadások.

I. Igazgatás.

Tisztviselők és szolgák fize-
tése 57537 frt 29 kr.
 Nyugdíjak 22410 » 58 »
 Kegydíjak 1840 » 00 »
 Napidíjasok 3832 » 73 »
 Szállásbérek 2250 » 00 »
 Hivatali és irodai szükséglet 8894 » 57 »
 Utiköltségek és napidíjak 1560 » 31 »
 Szolgák ruházata 799 » 76 »
 Utcák és terek tisztántartása 19626 » 44 »
 Közvilágítás 23572 » 08 »
 Szemétkihordás 6178 » 32 »

II. Községi vagyon.

Tisztviselők és szolgák fize-
tése 6386 frt 90 kr.
 Állami adó s illeték egyen-
érték 5272 » 00 »
 Épületek fentartása 6669 » 93 »
 Lovak és bikák vételére stb. 8803 » 72 »
 Gazdasági szükséglet 2872 » 60 »
 Amerikai szőlőtelep kiadásai 4147 » 58 »
 Erdészeti személyzet fizetése
és ruházata 5366 » 75 »
 Faelőállítás, befuvarozás stb. 24858 » 20 »
 Erdőfelújítás 2601 » 15 »
 Utak és hidak fentartása az
alsó határban 257 » 99 »
 Kövezési szükséglet 28526 » 20 »
 Az indóházi ut fentartása 5948 » 81 »
 Kövezetvám és helypénzsze-
dés kezelési költségei 6736 » 52 »
 Szegény iskolás-gyermekek
felruházására 4865 » 22 »
 Szikvizadó kezelési költségei 3136 » 05 »

III. Községi tartozás.

Törzstőkék visszatérítésére 3200 frt 00 kr.
 Egyéb tartozások törleszté-
sére és kamataira 49659 » 39 »

IV. Vizvezeték.

Vizvezeték költségei 35593 frt 53 kr.

V. Közegészségügy.

Az egészségügyi személyzet
fizetése 3371 frt 40 kr.
 Betegápolási költségekre 8290 » 59 »
 Balokányi fürdő s tó gondo-
zása 986 » 92 »
 Oltó anyag, gyógyszerek sze-
gények részére 1883 » 96 »
 Temetők gondozása 600 » 18 »

VI. Rendőrség.

Tisztviselők és szolgák fize-
tése, ruha-illetménye és
szállásbér 40575 frt 73 kr.
 Tüzoltói kiadások 6152 » 66 »
 Letartóztatott egyének élel-
mezése 775 » 82 »
 Toloncozási költségek 451 » 34 »
 Mértékhitelítési költségek 4170 » 90 »
 Hidmérleg fentartása 167 » 98 »

VII. Kegyuraság, jótékony célok előmozdítása.

Kegyuri kiadások 13423 frt 98 kr.
 Rudolfinumi árvák ellátása 9646 » 40 »
 Járulék a közkórháznak 420 » 00 »
 Segélypénzek stb. 6493 » 95 »
 Szegedi árvizkölcson tör-
lesztés 173 » 08 »
 Pécs-baranyai kertészegy-
letnek 87 » 00 »

VIII. Iskola- és közművelődésügy.

A községi elemi, polgári, ipa-
ros tanonc és kereskedelmi
iskolák költségei 61322 frt 13 kr.
 A joglyceum járuléka 870 » 00 »
 A főreáliskola » 4150 » 00 »
 A németürögghi iskola járu-
léka 120 » 00 »
 A vincellériskola fentartása 3839 » 59 »
 A nemzeti színház 22172 » 45 »
 Előfizetési díj »Baranyam.
multja és jelenje« c. műre 1200 » 00 »

IX. Katonaügy.

Bérek, épületek fentartása s
egyéb költségek 12956 frt 92 kr.
 Ujoncozási költségek 150 » 00 »
 Alapítványi hely a Ludovica-
akadémiában 800 » 00 »

X. Különfélék.

Leírások és visszafizetések 535 frt 29 kr.
 Földbér megtérítés a nőzár-
dának 50 » 00 »
 Fogyasztási és italadók költ-
sége 221859 » 33 »
 Előre nem láthatók 8828 » 18 »
 Az előirányzott kiadások ösz-
szege 789898 frt 40 kr.
 Az előirányzatban fel nem
vett tételek 78977 » 39 »
 A kiadások főösszege 868875 frt 79 kr.

A pénzügyi bizottság határozatához ké-
pest e zárszámadásokat, az albizottsági jelen-
téssel, a nagybizottság javaslatával és a Ta-
nács véleményével ki fogják nyomtatni s a
városatyáknak megküldeni, még pedig sürgő-
sen, hogy a zárszámadás a folyó hó 26-diki
városi közgyűlésen tárgyalható legyen.

A veteránok jubileuma.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. június 12.

A társadalmi téren a nép rétegeiben
 jótékonytápot kifejtő egyesületeink között az
 egyik legszebb célt, az elaggott tagok segélye-
zését szolgáló egyesület, az első pécsi veterán
 és segélyző-egylet tartotta tegnap fennállásá-
 sának huszonöt éves jubileumát. A jubileumi
 ünnepek általános érdeklődés mellett foly-
 tak le s mig az egylet ünnepélyén az összes
 humánus egyletek képviseltették magukat, ad-
 dig másrészt a város közönsége is oly mért-
 ékben vett részt az ünnepélyen, a mi a leg-

szebben dokumentálta, hogy az első pécsi veterán és segélyező-egylet teljes elismerését vivta ki Pécsvárosának és működését mindenkor siker koronázta nemcsak tagjaival szemben, de a nagy közönség előtt is.

A jubileumi ünnepség előestéje szombaton volt, mikor a Mohácsról érkező társjegyet fogadták s az egyleti helyiségben pedig ismerkedési estélyt rendeztek.

Tegnap reggel a vasárnapi virradatkor az egylet zenekara riadót tartott, ezzel jelezve, hogy mily nagy ünnepre virradtak a veteránok. A Tettye-utca 6. szám alatti egyleti helyiségből indult ki a zenekar s a sörház- és felsőmalom-utcán keresztül az országuton át a Scitovszky-térre érve, onnan a Kardos Kálmán- és a Mária-utcán át ment vissza az egyleti helyiségbe.

És a reggeli órákban már megkezdődött a népjárás az egylet helyiségéhez. A megjelenő többi egyletek sorban vonultak oda be s ott villásreggeli mellett várták meg a délelőtti tíz órát. Ekkor pedig kivonultak a buza-térre, hol

tábori mise

volt. A kivonulás valóban szép képet nyújtott. Elöl ment az egylet és zenekara, utána tizenegy egylet, egymint: a városi tűzoltók és a Zsolnay-gyári tűzoltók, a hadastyánok egylete zászló alatt; a bányász-egylet és zenekara; a mohácsi társjegyet zászlóval; a pécsi általános munkásbetegség-egylet pénztár; a katolikus Legényegylet zászló alatt; a pécsi polgári daloskör; a pincér-egylet; a szent Rókus-egylet és a munkásrokkantak segélyező-egylete, a kikkel a küldöttségi tagok száma éppen háromszázötvenötöt tett ki. Ott volt a cs. és kir. 44-ik gyalogezred zenekara is, mely a tábori miséhez szolgáltatta a zenét.

Nagy néptömeget kísérve történt meg a kivonulás a buza-térre, hol egy e célra emelt díszes sátorban Troll Ferenc vál. püspök mondott misét, Károly Ignác apátplébános és két segédlelkész segédlete mellett. A misén megjelent Butykay Ádám ezredes és a tisztikarból többen; Oberhammer Antal rendőrkapitány, tűzoltóparancsnok s igen sokan a városatyák közül is.

A zenét a katonazenekar szolgáltatta, míg a polgári daloskör énekeket adott elő. Vész Albert vezetése alatt nagy hatással énekeltek el Hoffer Károly himnuszát és az »Isten dicsőségére« című egyházi éneket. Mise végén Troll Ferenc emelkedett hangú ünnepi szent beszédet mondott, melyben méltatta a jubiláló egylet huszonötévi működését, emberbaráti feladatát és buzdította a jelenvoltakat, hogy az egyletnek minél számosabban legyenek tagjai.

A tábori mise háromnegyed tizenegykor ért véget, a mikor az ünneplők serege ugyanolyan sorrendben, mint a kivonuláskor, visszatért az egyleti helyiségbe. Frissítők felszolgálása után az udvarban felállított és csinosan feldíszített sátorban kezdetét vette

a diszközgyűlés,

mely a huszonötéves jubileum emlékére vert emlékérmek kiosztásával volt egybekapcsolva.

Donner József, a jubiláló egyletnek ügybuzgó és fáradhatatlan tevékenységű elnöke üdvözölte a jelenvoltakat s a megjelent 11 egylet elnökeinek kiosztotta az emlékérmeket, melynek felírása a következő: »Az első pécsi veterán és segélyező-egylet huszonötéves fennállása emlékére. 1899.« Ezután előadta, hogy az emlékérmeket a városi Tanács engedélye folytán verették s osztják ki a küldöttségek s egyleti tagok között s Reinisch Antal másodtitkár felolvasta a Tanácsnak erre vonatkozó 7232. szám alatt kelt határozatát.

Ezután következett az egylet huszonötévi történetének rövid vázlata, melyet lelkes beszéd kíséretében Fehér József, egyleti első titkár olvasott fel.

Ezelőtt huszonöt évvel, 1874. november hó 22-én, abból az alkalomból, hogy a király huszonötéves uralkodó volt, Szatter Ferenc

elnöklete alatt értekezlet tartatott, melyen elhatározták a veterán-egylet megalakítását. Az ige csakhamar testté is vált s a jelzett év november 26-án meg is tartották az alakuló közgyűlést, melyen egyleti elnöknek Ottinger Gottfried báró ezredest választották meg. Az egyletnek alakulásakor volt 164 tagja, kik tagsági díj címén 281 frt 30 krajcárt fizettek be a pénztárba. Ez összegből az alakulás költségeire 161 frt 30 krajcár kiadás volt, az egyletnek így tehát 120 frt készpénze volt, mely az egylet alaptőkéjét képezte. Ez az alapítke ma 3307 frt 88 krajcárt tesz ki.

Az egylet bevétele huszonöt év alatt 13310 73 krajcárt tett ki, mely összegből 327 beteg 6950 betegségi napon — naponta 30 krajcárjával számítva — 2025 frt készpénz-segélyben részesült. A kezelő orvosok tiszteltidijai 1070 frtot tettek ki; gyógyszerekért 1895 óta 207 frt 85 kr adatott ki. Az elhunyt 104 tag temetési költségére, özvegyei és árvái segélyezésére 3120 frt fordított. Összes kiadás 10.002 frt 85 krajcár a huszonöt év alatt. Az egyletnek van ma már saját háza is a 3307 frt 88 krajcár készpénzvagyon mellett s ujabban az ingyen gyógykezelést is felvette programjába.

Az egyletnek huszonöt év alatt elnökei voltak: báró Ottinger ezredes, Járányi 48-as honvédkapitány, Horváth kapitány, Dekleva József őrnagy, Hambek kapitány, Bózsa József — ki ma az egyletnek díszelnöke —, Mayerhoffer N, és Donner József.

A titkár eme jelentése után Donner József elnök megköszönte a jelenvoltak megjelenését s a diszközgyűlés féltizenkét óraker véget ért. A polgári daloskör népdalokat adott elő s ekkor a résztvevő tömeg széteszlett. hogy teljes egészében a délutáni mulatságon az ujsörgyárban, képviselők pedig még előbb az ünnepi banketten találkozzanak. Mert az egyleti helyiség udvarán felállított sátorban fényes

bankett

volt déli egy óraker, melyen hetven vendég vett részt s jelen volt Donner Józsefné, az elnök neje és többen a tagok családjai köréből is. A menu igen izletes volt s Alt József, egyleti vendéglős dicséretére vált.

A pecsenyénél telemelkedett Donner József elnök s a királyt éltette.

Utána Bózsa József az egylet fővédnökét, a legmagyarabb királyi herceget, József főherceget köszöntötte fel, kihez, a jubileumi ünnep alkalmából üdvözlő táviratot is küldöttek.

Fehér József egyleti titkár mondott ezután szép felköszöntőt Hetyey Sámuel megyéspüspökre, ki általános ismert áldozatkészsége jeléül az egyletnek a jubileum alkalmából ötven forintot adományozott.

Reinisch Antal másodtitkár az egylet védnököt Cseh Sauska Mariannát éltette.

Graumann János éltette az elnököt, mint az egyletnek fáradhatatlan és ügybuzgó vezetőjét, mire Donner József válaszolt. Végül a mohácsi társjegyet elnöke köszöntötte fel a jubiláló egyletet s a lakoma a legjobb hangulatban — az egyleti zenekar nótái mellett — három óráig eltartott, mikor is diszkivonulás volt az ujsörgyárba, hol

nyári ünnepély

tartatott a nevezetes évforduló megünneplésére.

A diszkivonulás zeneszó mellett a Mária-utcán, Széchenyi-téren át a Király-utcán végig történt s a közönség nagy érdeklődése kísérte a jubiláló egylet ünnepélyét.

Kint az ujsörgyárban aztán kezdetét vette az a kedélyes és minden ízében sikerült mulatság, mely a veteránoktól már megszokott dolog. Volt itt tombola, mely vagy 1700 darab nyereménytárgyat tartalmazott; a zenét a Kóroái zenekara és az egyleti zenekar szolgáltatta s a tánc csak az éjféltutáni órákban ért véget.

S ezzel befejeződött a veteránok jubi-

leumi ünnepsége, mely bizonyára sokáig feledhetetlen lesz úgy az egyleti tagok, mint a rajta résztvevő vendégek előtt!

H i r e k.

Pécs, 1899 június 12.

Szekundás ábrándok.

Eredetileg és az összes apák egybehangzó ítélete alapján, a ki megbukik, suszterinas lesz belőle. Nem tudni, lenézik-e ezzel a láb-beli ipart, vagy ép megbecsülik, hogy tudni-illik oda iskolába járt emberek kellene: bizonyos, hogy mindenki fiut, a ki a szekundára inklinálva van, a suszterinassággal biztatnak.

Az illetők, a kik a spiritizmus által is megjövendöltették maguknak a szekundát, egész más terveket főznek. Egyik sem akar visszatérni az iskolába, a melyik elkövette azt a hallatlan blamázt, hogy őket megbuktatta, hanem nagy ember akar lenni, hogy annak idején hadd pukkanjanak a professzor urak. Erre nézve több irány van a bukandó diákok között, a melyeket a következőkép csoportosítunk:

1. A Nemo hadapródok. A kik Jules Verne miatt buktak meg. Ha megbuknak (a mi alig kevesebb, mint bizonyos) négyen össze állnak: mindegyikük vesz egy jó revolvért, egy jó vadászpuskát, egy buvárköppönyeget, két kétre való huskonzervet és kétszersültet, egy-egy iránytűt és a fizikát. Két hét alatt eljutnak a Rejtelmes szigetre s ott Nemo kapitány segíteni fog rajtuk. Gyarmatot alapítanak és egy fölfedezetlen földrészt lefoglalnak Pécsváros számára (noha nem érdemli meg), aztán beszélődnek Nemo kapitányhoz hadnagynak, vagy kadétnak, a ki kétségen kívül jobban méltányolja őket, mint a tanárok s kirendeli egy másod, vagy harmadosztályu tengeralatti hajóra. Az ilyenek aztán egyszerű kétszer évente hazalátogatnak Pécsre, hogy megbámultassák magukat.

2. A mester inasai. A másik rész beáll Ujházy mesterhez inasnak. Mert hogy van bennük tehetség, az még a folyó évi szekundáknál is biztosabb. Az önképző-körben szóbeli dicsérettel szavalták el Kiss József Jehováját és Gabányi több vig monológját. (Hogy nem lett jegyzőkönyvi dicséret belőle, az tisztán egyes klikkek intrigáinak következménye) Ujházy mester mellett lesznek pár hónapig, kibicelnek neki az alsósban, segitenek neki a szerepeket tanulni, a színészvizsgán eljátszák a Goldstein Számi címszerepét és elfogadják a Nemzeti Színháznak évi nyolcezer forintos ajánlatát, (noha a külföldön két annyit kapnának, de hűek maradnak a hazához.) Aztán ők is egyszer-kétszer lejönnek vendégszerepelné Pécsre, hogy megbámultassák magukat.

3. A kis Hobbsonok. Ez a csoport aggodalommal olvassa a hágai békekongresszusról szóló referendákat és attól tart, hogy a kongresszus csakugyan megteremtí a békét. Mert nekik háboru kell, még pedig gyorsan, postafordultával. A legközelebbi háboruba beállanak a szimpatikusabb harctételhez önkéntesnek. (A görög-török háboruban biztosan a török zászló alá sorakoztak volna, mert a török nyelvet még rendkívüli tantárgynak sem tanítják a gimnáziumban.) A háboruban kilesik az első alkalmat, megcsinálnak egy horribilis bravurt, viz alá sülyesztenek egy tengerparti várost s nemzeti hősök lesznek. A merre mennek, a nők versengenek abban, hogy őket csókolgassák. Aztán egyszer-kétszer ők is eljönnek haza Pécsre, a csókokért.

4. A mi embereink. A kik sietnek fölhasználni az időt, amíg az ujságíró akadémiák nincsenek föllállítva, akik büszkén hivatkoznak arra, hogy Shakespeare-nek, Petőfi Sándornak és Zola Emilnek nem volt érettségije, más nagy embereket pedig kicsaptak az iskolából. Ilyenkor sűrűen kopogtatnak be a redakcióba:

— Ujságíró szeretnék lenni, kérem . . .
Azután elének tesznek egy hónaljra való szerelmes novellát és ugyanolyan inrodalmi szaktekintélyek a legmelegebb dicséretben részesítettek. — Megpróbálkoztak a politikával is, a minnek jeléül itt van például »Az ischli klauzula és a helyzet« című cikkük is. Mi először panaszkodni kezdünk a pálya viszontagságairól, lebeszéljük őket, azután mikor nem használ, ridegen megértetjük velük, hogy nincs bennük egy rövid hirre való tehetség se és ha nincs is minden ujságírónak érettségi-je, azért nem minden érettségizetlen embernek kell ujságírónak lenni. Ők eimennek, magunkban roppantul elszörnyülködve azon óriási kenyéririgység fölött, a mely az ujságírók között van . . .

Renard.

Naptrend 1899. június 13-án.

Naptár: kedd, június 11. — Róm. kath.: Páduai Antal. — Prot.: Tóbiás. — Görög-kel. (jun. 1.) Jusztin. — Zsidó: Thamusz 4. — Nap két 4 óra 6 perckor; nyugszik 7 óra 51 perckor. — Hold két 9 óra 28 perckor délelőtt; nyugszik 11 óra 17 perckor éjjel.

Időjárás. Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: hűvös idő, keleten csapadék várható.

Közigazgatási bizottsági ülés a vármegyházán d. e. 9 órakor.

— **(A szerb püspök Pécssett.)** Bogdanovics Lucian, budapesti görög-keleti püspök, megyénkben tett püspöki körútjában ma Siklósra érkezett s onnan meglátogatta Harkányt is. Holnap (kedden) reggel hét órakor a vórányai állomásról kocsin Pécsre jön a püspök kíséretével együtt s itt Hetyey Sámuel megyéspüspök vendége lesz. A püspök fogadására kimennek: a főispán, az alispán, Opris Péter, kir. posta és távirtda igazgató, Dragonescu Döme, kir. pénzügyigazgató, Salamon József kir. tanfelügyelő és többen a városi és papi előkelőségek közül.

— **(Kaszinó-estély.)** Szombaton este tartotta a pécsi Nemzeti Kaszinó ez idén harmadik nyári estélyét, mely a szeles és hideg idő folytán bent a termekben folyt le. Az estélyen Rác Gusztai zenekara játszott, ki Norderneybe utazása előtt ekkor lépett fel utójára, mert ma már el is indult zenekarával nagy utjára, fel az éjszaki tenger szigetére. Az estélyen jelen voltak asszonyok: dr. Áronffy Rókusné, dr. Bodó Aladárné, özv. Breining Péterné, Dobos N. né, Eizer Jánosné, Fekete Mihályné, Holics Gyuláné, dr. Müller Jánosné, Opris Péterné, Seeh Károlyné, Radocsay Sándorné, Rihmer Elekné, Vajda Gyuláné és Zsiga Lászlóné; leányok: Breining Olga, Dobos nővérek, Eizer Ilona, Fekete Irma, Holics Juliska, Kupinszky Blanka, Nagy Klémi, Némethy Mici, Opris Angela, Radocsay nővérek, Razgha Ilona, Rihmer Margit, Thury Ella és Zsiga Gizella.

— **(Torontáli gazdák Pécssett.)** A Délvidéki Gazdasági Egyesületnek Bonyhádon tegnap a tolnamegyei gazdasági egyesület által tartott vásárral egybekötött tehén- és üsződijazó kiállításra utazó négyszáz tagja szombaton este félnyolc órakor Pécsre érkezett. Fogadtatásukra a baranyamegyei gazdasági egyesület küldöttsége Üszöghig eléjük ment s együtt jöttek be Pécsre. A vendégeket Sey László kir. tanácsos, gazdasági egyesületi elnök üdvözölte s Vörös Mihályi titkár, Driesz Lajos, Jakabffy Imre, Mándy Samu és Szily Tamás egyesületi tagokból álló küldöttség kalauzolás mellett bejöttek a vasuti pályaháztól a városba, hogy annak gazdászati nevezetességeit a rendelkezésükre álló rövid idő alatt is megismerjék. A gazdák a nap folyamán már Gross Antal, üszöghi uradalmában is tanulságos látogatást tettek s itt Pécssett első sorban a vártemplomot szemlélték meg, hol Igaz Béla dr. püspöki titkár kalauzolta őket. Innen a Pécsi Tejcarnokba

mentek, míg elnökük, Blaskovich Ferenc orsz. képviselő a megyéspüspöknél tett látogatást. A Tejcarnok megtekintése után vacsorára különböző vendéglőkbe széledtek el a gazdák s a vasuti állomáson jöttek össze 11 órakor s különvonatjukon 11 óra után pár perccel robogtak ki a pécsi pályaudvarból, hogy utazásuk céljához, Bonyhádra érkezenek.

— **(Búcsú.)** Holnap (kedden) lesz páduai szent Antal napja, a mikor is a ferenciek templomában búcsú lesz. Ez a búcsú igen látogatott szokott lenni s búcsuvásárral van egybekötve.

— **(Följelentett kereskedők és iparosok.)** A vasárnapi munkaszünet megszegése miatt tegnap tizenkilenc kereskedőt és iparost jelentettek föl a rendőrkapitányságnál. Ugyanis a vasárnapi munkaszünetről szóló törvény értelmében az üzleteket június és július hónapokban délelőtt 10 órakor be kell zárni és a munkát beszüntetni, amely intézkedését a törvénynek a tegnapi vasárnapon éppen tizenkilencen nem tartották be. Most a törvény ellen vétőket szigorúan meg fogja büntetni a rendőrség.

— **(Százketéves asszony.)** Tegnap egy százketéves asszonyt temettek a budai-külvárosi temetőben. A magas életkort elért asszony özvegy Papp Mária, földműves neje volt, ki a felsővármház-utca 48. száma alatt lakott. Nagy család maradt utána s fia már a hetvenes éveket tapossák s dédunokái is már fiatal emberek. Az elhunyt a legutóbbi hetekig egészséges volt és tett-vett, járt-kelt házi dolgai után. Azonban egyszer az udvaron megbotlott, elesett és lábaja támadt, a mi miatt ágyba kellett feküdnie s így halt meg végelgyengülésben. Érdekes hogy a mult hét elején egy magas kort elért özvegyasszonyt is temettek, özv. Kellerné volt ez, egy molnár özvegye, ki a Kossuth Lajos-utca 10. alatt lakott. Még érdekesebb az, hogy az egykor egész Pécs által ismert s száznegy évet élt Szakszl mézszegető után Papp Mária érte el a legmagasabb életkort. A legérdekesebb pedig az, hogy míg eddig a legöregebb emberek a városi szegényházban voltak, most egy idő a városnak jobb módú rétegeiben is találhatók magas életkor elért egyének.

— **(Temetés.)** Tegnap temették el Jankovich Hugó bornagykereskedő és szappangyártó a budai-külvárosi temetőbe. A délután 5 órakor történt temetési szertartásra az egész buza-teret ellepte a nép s a temetésen Majorossy Imre polgármester vezetése alatt a városatyák, Littke József elnök vezetése alatt a keresk. és iparkamarai tagok s Kindl József vezetése alatt a Kölcsonös Segélyző-egylet küldöttsége jelent meg és a pincemunkások is résztvettek gyász-zászló alatt. Megható látványt nyújtott, hogy az elhunytnak mintegy háromszáz falusi szőlőmunkása jelent meg a temetésen s mindegyik égő gyertyával követte a volt jeles szőlőtelepítő koporsóját. A temetési szertartást Károly Ignác apátplébános végezte s az elhunyt koszorújától terhelt koporsóját általános részvét kísérte ki a temetőbe.

— **(A város építési bizottsága)** folyó hó 14-én (szerdán) délután 3 órakor ülést tart a városházán, a gazdasági tanács-teremben. Az ülésen a folyó ügyeket intézik el.

— **(Pályázat.)** A sásdi m. kir. adóhivatalnál 1100 frt fizetéssel és lakpénzzel javadalmazott adópénztárosi állás üresedett meg nyugdíjazás folytán. Pályázati kérvények tizennégy nap alatt adandók be a pécsi m. kir. pénzügyigazgatósághoz.

— **(Börtönvizsgálat.)** A szokásos börtönvizsgálatot a városi és megyei együttes börtönvizsgáló bizottság folyó hó 14-én (szerdán) délelőtt 11 órakor fogja megtartani a királyi ügyészség fogházában báró Fejérváry Imre dr. főispán elnöklése alatt.

— **(Pótvásárok.)** A kereskedelem-ügyi m. kir. miniszter megengedte, hogy a Baranya vármegye területéhez tartozó Siklós

községben a f. évi május hó 29., 30 és 31-ére esett, de elmaradt országos vásár helyett f. évi június hó 21-én és a Tolna vármegye területéhez tartozó Mucsi községben a f. évi május hó 17-ére esett, de elmaradt országos vásár helyett f. évi június hó 13-án pótvásár tartassék.

— **(Joggyakornokok kinevezése.)** A pécsi kir. ítélőtábla elnöke a kir. tábla kerületébe Pilch Ernő, ifj. Nagy Jenő, Gadó István és Rihmer Aladár pécsi lakos végzett joghallgatókat díjtalan joggyakornokká, — Fajth Gáspár, Kovács Károly és Kopcsányi Pál pécsi lakos végzett joghallgatókat pedig díjas joggyakornokká kinevezte.

— **(Paprika Sándor.)** Oláh Ferenc alsó-nyéki lakos künn kapált a határban, midőn is egyszer előtte termett Paprika Sándor és ezzel a kérdéssel: »Hol vette kend ezt a kapát, a szentségit, majd adok én kendnek?« — a kapát kezéből kicsavarta és úgy össze vagdalta, hogy a kiállított orvosi látlet szerint, rajta életveszélyes sebeket ejtett. A vagdalkozó Paprika Sándort a bíróságnak feljelentették.

— **(Az uralkodók magassága.)** A konstatista Autorité mai száma szomoruan konstatalja, hogy az uralkodók testi mérete nemzedékről-nemzedékre sajnálatosan kisebbedik. Többek között — írja — I. Christian, Dánia királya 7 láb magas volt. A mostani dán király, IX. Christian, már csak 5 láb és 11 hüvelyk, fia, Görögország királya pedig 5 láb és 7 hüvelyk. I. Vilmos, Németország császára 6 láb magas volt. II. Vilmos pedig nem ér el többet, mint 5 láb és 6 hüvelyket. Nagy Péter, az oroszok cárja több mint 7 láb magasságnak örvendett, II. Miklós magassága pedig mindössze 5 lábat ad. Olaszország trónörököse — írja tovább az Autorité — olyan kicsiny, hogy még soha sem egyezett bele a megmérésbe.

— **(Rác Gusztai bucsuja.)** Rác Gusztai, aki tegnap játszott utójára Norderneyba utazása előtt a pécsieknek, ez uton mond »Isten hozzád«-ot ismerőseinek és köszönetet a pécsi közönségnek azért a lelkes pártfogásért, a melyben része volt s kéri ezt az ő kedves közönségét, hogy ezt a pártfogást az idegenből való visszatérte után se vonja meg tőle.

— **(A legényember és a menyasszonyi kelengye.)** A sors intő kezében nagyon sokan hisznek s ha ez a kéz int, akkor követik. De vannak csökönyös lelkek, a kik nem adnak az ilyen mesékre. Ime Bécsben nyári ünnepet rendeztek. Volt egy szecesszionista falu is, a melyben jótékony urnők sarcolták a gavallérokat és hölgyeket egyaránt, már a mint az ilyenkor szokás. Eladogattak szép pénzeket, édes mosolylyal sorsjegyeket, amelyeken a tulajdonosok különböző holmikot nyertek. A nők nyertek pipát, sétatpalcát, szivart; a gavallérok nyertek varrószerszámokat, tűt, cérnát, női szalmakalapot. A véletlen már így szokta üzni az ő tréfáit. Így esett meg aztán, hogy a sorsjáték fönyreményét, amely pedig nem volt más, mint egy teljes menyasszonyi kelengye, megnyerte egy fiatal ur, aki a legalaposabban nőtlen és absolute nem szándékozik megházasodni. És ez az a pont pedig, amelynél okvetlenül fel kellett volna ébrednie benne a sors intő uja iránt tartozó engedelmisségnek. De a fiatal ur makacsul ragaszkodik — ugy látszik — a legényélethez, mert a helyett, hogy a kelengyéjéhez mennyasszonyt szerzett volna magának, a nagyközönséghez fordult és közbirrétette, hogy egy női kelengye »jutányos áron« kapható.

— (Az első paraszt-mintagazdaság.) Magyarországon eddig csak a nagybirtokosok csináltak ugynevezett mintagazdaságot. A paraszt a régi módszer szerint műveli a földet s nehezebbre is esik, hogy eltérjen a megszokott gazdálkodástól. Egy baranyamegyei parasztgazda, Szabó József, a kinek Nagy-harsány községben mindössze husz hold földje van, már jó ideje fáradozott azon, hogy a közönségesnél termékenyebbé tegye kis birtokát. A földművelés terén ritka szakértelmet szerzett s ez bátorította arra, hogy megkérje Darányi Ignác földművelési minisztert birtokának mintagazdasággá való átváltoztatására. A miniszter megfontolta Szabó József kérését s a megyei gazdasági egyesületet és a szent-Imrei földművesiskola tanártestületének tagjait fölszólította, hogy vizsgálják meg a parasztgazda értelmiségét és gazdaságának alkalmosságát. A vizsgálatnak kedvező eredménye volt, a mire aztán a miniszter jóváhagyta a mintagazdaság fölállítását. Szabó József gépeket, vetőmagot és pénzkölcsönt kap az államtól a gazdálkodásra, de ennek fejében köteles a meghatározott módon művelni a földet s évenként bemutatni számadásait a miniszteriumnál. A nagyharsányi paraszt mintagazdasága talán megadja a jó példát más értelmes és szorgalmas földművelő gazdáinknak is.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, szíveskedjenek hátralékaikat m. ielőbb beküldeni.

VASUTI MENETREND.

Érvényes május 1-től.

PECSRE ÉRKEZIK:

	Sz. v.	Gy. v.	Sz. v.	Gy. v.
Budapestről ind.	9:30	7:15	8:00	3:00
Uj-Dombovára ér.	2:45	10:03	1:30	6:21
	sz. v.	gy. v.	sz. v.	gy. v.
Kaposvárról ind.	1:21	4:11	8:52	1:00
Uj-Dombovára ér.	2:26	4:46	9:52	2:06
Báttaszékről ind. tv. sz.	9:52	sz. v.	9:53	
Dombovára érkezik	1:40		12:55	
	tv. sz.	sz. v.	sz. v.	gy. v.
Uj-Dombovár ind.	5:30	3:10	10:15	2:17
B.-Szt.-Lőrincz	7:31	4:41	11:33	3:39
Pécsre ér.	8:21	5:17	12:04	4:11
		Sz. v.	Sz. v.	
Bécsből indul		6:50	7:40	
N.-Kanizsára ér.		1:35	3:42	
Barcsra ér.		4:44	7:18	
Pécsre		7:51	9:42	
	V. v.	V. v.	Tv. sz. sz.	
B.-Sellyéről indul	7:24	6:05	10:13	
B.-Szt.-Lőrinczre ér.	8:27	7:01	11:25	
Pécsre ér.	9:42	7:51		
	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.
Eszékről indul	5:33	8:48	12:25	8:20
Villányba ér.	6:48	10:05	1:41	9:50
Mohácsról indul	5:50	9:13*	12:20	8:35
Villányba érkezik	6:35	9:58	1:05	9:20
Villányból ind.	6:55	10:13	1:48	10:00
Pécsre ér.	8:02	11:23	2:53	11:09

Hajó ér. Budapest-Mohács-Belgrádi vonal fölülről reggel 7:20,**) alulról d. u. 11:35.***)

Budapest-Mohácsi vonal: Budapestről indul naponként délben 12:00. Mohácsra érkezik este 10:30

*) minden szerdán, pénteken és vasárnap közlekedik.

**) minden szerda, péntek és vasárnap.

***) minden csütörtökön, szombat és hétfőn.

Törvénykezés.

§ Gondnokság alá helyezések. A kaposvári kir. törvényszék közhírré teszi, hogy Weisz Móríc cs. és kir. főhadnagy, n.-atádi lakos és Sipos Teréz toponári lakos elmébjai miatt gondnokság alá helyezettek.

§ Pörös násznagság. Nem mindennapi esetet tárgyalt ma a járásbíró. Humor is van benne egy jó csomó, meg szomorúság is annak, aki egy fiatalember tragikumát kellő részvétellel kjerzi belőle. Az eset ez: Egy hölgy, aki Jocus isten szolgálatában szép vagyont gyűjtött, a családi élet csendes lobogó háztűzhelyére vágyott. Nem könnyen ment a dolog. Mert akiket pénzével és maga egész személyével megajándékozni akart, a társadalmi morálnak azon rideg álláspontján állottak, ahonnan igen nehéz a leszállás. Akadt azonban egy mégis. Egy derék, becsületes és törekvő fiatal ur, a kinek más hibája nem volt, mint nagy szegénysége. Ez a becsületes, de jó fiu sok álmatlan éjszaka után nagy elhatározásra tökélt el magát. Megkérte a hölgy kezét és meg is kapta. Elkövetkeztek aztán a derék ember legszomorubb órái is. Már az eljegyzés híre is elrebbentette mellőle a barátait, most meg, hogy kettőt közülök felkeresett azon célból, hogy arra kérje őket, legyenek a násznagyjai, visszautasító hidegséget tapasztalt mind a kettőnél. Ment más kettőhöz. Azok sem voltak nagylelkűebbek. Végül felkereste legjobb barátját, a kinek beleegyezését biztosra vette. De most is csalódott. A jó barát gyöngédtelen célzást tett a menyaszonyra, így igyekeztén kimenteni álláspontját. A fiatalember más körülmények között talán provokálta volna ezen kiméletlen szokimondásért, de most nem merte tenni. Szüksége volt a barátjára és meg kellett őt nyerni násznagnak, bármibe kerüljön is. És kezdett alkudozni a másikkal. Ez némi gondolkodás után így szólt:

— Beláthatod, hogy barátságból nem tehetem. De ha ötven forintot adsz, rászánom magamat.

Az alkut megkötötték. És megtörtént az esküvő is, de a násznagy az ötven forintot nem kapta. Amiért a járásbírósnál keresetet indított a násznagyi díjak és járulékaivége. A járásbíró ezt az urat furcsa keresetével természetesen elutasította.

§ Andorffy és a „Molnár és gyermeke”. Emberemlékezet óta megjelenik Mindszentkor és halottak napján a „Molnár és gyermeke” a kisebb színházak színlapján. És emberemlékezet óta ezren és ezren ontanak forró könyveket az érzelmes német darab rémjeleneteinek hatása alatt. Nem csoda ha minden direktori asztalon helyet foglal, mint nélkülözhetetlen repertoár-darab a „Molnár és gyermeke”. Így pár évvel ezelőtt a városligeti Magyar Műszinkar tulajdonosa is készítettett Andorffy Péterrel, a volt jeles pécsi komikus-sal egy átdolgozást a német eredeti alapján. Andorffy meglehetősen önállóan, négy képben dolgozta fel a darabot és újra szcenizozta. A darab természetesen nagy sikert ért el. Mikor Horváth Zsigmond, az akkori tulajdonos a színházat átadta Lázár Mihálynak s kiköltözött belőle, a hurcolkodás alatt elveszett a darab kézírata. Horváth ennek következtében nagyon meg volt lepve, a mikor a következő októberben az új direktor szóról-szóra az Andorffy-féle átdolgozást adta elő. Rögtön arra gondolt, hogy e kéziratot Lázár megtalálta és abból a „sugó-példány”-ból — a hogy színházi nyelven a darabok kéziratát nevezik — iratta ki a szerepet és a szcenizozást. Tehát szerzői jog bitorlása címén bepörölte Horváthot és a későbbi tulajdonost, Fisch Ferencet. A két ügyet külön tárgyalja a budapesti polgári törvényszék. Mig a Fischféle pörben még csak a tanuk kihallgatása van soron, addig a Horváth féle pörben a bíróság már megszerezte a szerzői jogi szakértő bizottság véleményét arra nézve, vajjon Andorffy önálló

szellemi munkát végzett-e a darab lefordításával. A bizottság nemmel felelt e kérdésre. Rákosi Jenő bizottsági tag azonban külön véleményt adott be, a mely szerint az átdolgozás minden körülmények közt megkiván annyi szellemi munkát, a mely honoráriumot érdemel. A bíróság most tanukat fog kihallgatni ez ügyben.

Közgazdaság.

□ Földbirtokosok figyelmébe. A gróf Esterházi-féle csákvári földműves-iskolai tanfolyamot június hóban több növendék végzi, mindannyi jóra való, egyszerű földműves ember, a ki egész életét a gazdálkodásban töltötte és tul lévén a katonasorozáson, gazdai és egyéb parancsoló szolgálatra alkalmas. A szolgálatakat igénybe venni óhajtók felhivatnak, hogy az adandó bér megjelölése mellett az iskola igazgatóságához forduljanak.

□ Gazdasági tudósítás. Dombovárról írják: Az őszi vetések állása minden tekintetben kielégítő, helyenkint találkozunk ugyan rozsdá a leveleken, de eddig még kárt nem okozott, mert nem terjed tovább a levélnél. A rozs már levirágzott, a buza mindenfelé legpompásabb idő mellett virágzik; ha még néhány napig kedvező marad az idő, jó közép-termésre számíthatunk, átlag 9—10 mázsára kat. holdankint, ugy a buzánál, mint a rozsnál. A tavaszi vetések közül különösen az árpa gyönyörűen fejlődik, már a kalaszát hánnya. A zab szintén kielégítő és jó közép-termést ígér.

T a n ü g y.

)(Tanképesítő vizsgálatok. A pécsi püsp. róm. kath. tanítóképző-intézetben szombaton délelőtt értek véget atanképesítő vizsgálatok Hanny Gábor kanonok, egyházmegyei tanfelügyelő elnöklete alatt Salamon József kir. tanácsos, tanfelügyelő jelenlétében. Vizsgálatra jelentkezett 15 jelölt, kik az írásbeli alapján mindannyian szóbelire bocsáttattak. A képesítő eredménye a következő: kitűnően képesített: Gruber József; jelesen: Flóri György és Koroncy Nándor; jól: Hering József, Huszár Károly és Járányi Lajos; a többi 9 pedig elégséges általános eredménnyel állotta ki a képesítési vizsgálatot. Az eredmény tehát egészben véve jónak mondható.

T Á V I R A T O K.

— A longchampszi versek. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A párisi lapok vasárnap is azzal foglalkoztak, hogy mi fog történni ezen a napon. A szocialista lapok azt a véleményt fejezték ki, hogy a vasárnap, tekintettel arra, hogy Louhet elnök ellenségei hiveinek áradatában el fognak tűnni, békés tüntetést fog hozni Loubet mellett. A konzervatív lapok fölhivták pártfeleiket, hogy ne menjenek el Long-Champsba. A rendőrség azt hitte, hogy komoly összeütközésre nem kerül sor. A „Gaulois” jelentette, hogy a Cercle de puteaux-t újra megnyitották, minthogy az elnök megígérte, hogy Christianit kizárják. Páris a rendes vasárnapi képet nyújtotta tegnap.

A versenytéren történekről s az ezzel kapcsolatos tüntetésekről Párisból a következőket sürgönyzik:

A versenytérre vezető uton a köz-társaság elnökét óriási tömeg „éljen Loubet“, „éljen a köztársaság“ kiáltásokkal fogadta, mely ováció fokozott erővel ujt meg, mikor Loubet a tribünön megjelent. Egyes fényes magánfogatok érkezésekor „le a papokkal“ kiáltások hallatszottak. Több letartóztatás is történt; egy embert azért tartóztattak le, mert a királyt éltette.

A nyergelőnél is lelkes ováció volt, de a mikor Loubet kocsija behajtatott a nyergelő térre, egy ellenséges csoport „éljen a hadsereg“, „le Zolával“ kiáltásokban tört ki.

A versenyről való hazatérés alkalmával is élénk ovációk tárgya volt az elnök. Mindenfelé „éljen Loubet“, „éljen Piquart“ kiáltások fogadták.

Künn a gyepen néhány verekedés is történt, melyeknél három rendőrügynök megsebesült. A minisztereket távozásukkor megéljeneztek.

Este hat órakor a pavillon d'Ermenonville vendégekkel volt tele, mikor valaki Loubetre sértő megjegyzést tett. Ez nagy dulakodást idézett elő; poharakkal, üvegekkel, székekkel, asztalokkal kezdtek dobálózni. E pillanatban arra vonult egy piros rózsás tömeg, a köztársaságot éljenezve s a papokat szidva. Ezek a helyiséget valóssággal megostromolták. Több ezren gyülekeztek össze a helyiség előtt s bent folyton tartott a verekedés, melyben öt súlyos és számtalan könnyebb sebesülés történt, míg végre a rendőrség szétverte a dühöngőket. A helyiség berendezése egészen rommá lett.

— **Szell Kálmán hazatérése.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Szell Kálmán tegnap Bécsből egyenesen Rátótra utazott, honnét ma vagy holnap érkezik Budapestre.

— **Tüntetés Párisban.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Párisban tegnap este az „Intransigeant“ szerkesztősége előtt tüntetés volt. A rendőrség közbelépett és a párisi prefektúra jelentése szerint összesen harminc egyén le lett tartóztatva s tiz rendőrügynök megsebesült. A szocialisták vezérei, különösen *Jaurés*, mérsékletre intették elvtársaikat.

— **A kiegyezési kompromisszum.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A „Magyar Estilap“ szerint a kiegyezés ügyében létrejött bécsi megállapodás rosszabb, mint az ischli klauzula, mert az ischli klauzula csak kétséssé tette Magyarországnak azt a jogát, hogy 1903-tól 1907-ig vámsorompókat állíthasson föl, míg a bécsi kompromisszum ellenben egyszerűen föladata azt.

Szell Kálmán miniszterelnök, úgyszintén a magyar és osztrák miniszterek Bécsben tegnap délután 2 órától 8 óráig tanácskoztak.

Ma a Burgban a király elnöklete alatt minisztertanács volt, melyen mind a két kabinet tagjai résztvettek és a tegnapi megállapodásokat ratifikálták.

A szabadelvű-pártban szerdán értekezlet lesz. Csütörtökön a képviselőház pedig ülést tart.

— **Sikkasztó könyvelő.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A kaposvári Takarékpénztárnak *Ungvári* nevű könyvelője 36 ezer forint elsikkasztása után megszökött.

— **Lujza hercegnő végleg gondnokság alatt.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Bécsből írják, hogy Koburg Lujza hercegnőt — kinek *Mattasich* gróf főhadnagygyal való szerelmi regénye annak idején méltó föltűnést keltett — a purkersdorfi hidegvizgyógyintézetből Lindenhofba szállították. Az udvari főmarschali hivatal fekete tábláján ma közhirré teszi, hogy bíróilag konstataált gyöngelműsége miatt Lujza hercegnő végleg gondnokság alá helyeztetik.

— **Elfogott katonatisztek.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Egy privát távirat szerint a tegnapi katonai takarodónál a közönség lelkesen éljenezte a hadsereget, mire két vadásztiszt visszakiabált:

— Éljen a hadsereg, le az árulókkal!

A katonatiszteket elfogták.

— **Pálmay Ilka atyja meghalt.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ma temették nagy részvét mellett Pálmay Ilka édes atyját Budapesten.

— **A béke-konferencia.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Hágában a béke konferencia tanácskozásait folytatta, délután *Staal* elnöknel értekezlet volt, és hosszabb vita indult meg, hogy a sajtónak adandó közlemények kérdését szabályozzák.

Budapesti börze.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. június 12.

A budapesti gabona-börze árai ma a következők:

Buza, májusra: —; októberre: 8-93. — *Tengeri*: 4-60. — *Rozs*: 6-94. — *Zab*: 5-60.

Az értéktőzsdén az árak a következők: *Osztrák hitelrészvény*: 360-40. — *Magyar hitelrészvény*: 388-80 — *Allamvasut*: 360-40.

Laptulajdonos	Felelős szerkesztő
SAUTTER GUSZTÁV	PLEININGER FERENC
	TAIZS JÓZSEF
	kiadó.

Hirdetések.

4648. sz.

Tlkv. 1899.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint tlkvi hatóság közhirré teszi, hogy Engel József fia pécsi cég végrehajthatónak, Varga Antal és neje végrehajtást szenvedők elleni 2000 frt tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyben a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbíróház területén levő, Német-Ürögh községi határában fekvő s a német-üröghi 7. sz. betétben I. 1—3. sorsz. a. felvett 61. hrsz. 7. sz. házra, 62. hrsz. kertre és 63. hrsz. szőlőre 1000 frt becsárban, mint kikiáltási árban az árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1899. évi július hó 28-ik napján d. e. 9 órakor Német-Üröghben, a községi bíróság házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 100 forintot készpénzben, vagy az 1881. évi nov. hó

1-én 3333-ik szám alatt kelt Igazságügy-Miniszt. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 176. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsett, 1899. évi május hó 1. napján. A kir. törvényszék mint tlkvi hatóság.

Bogyay Pongrác
kir. tszéki bír.

Hirdetmény!

Vb. Schön Károly csódtömegéhez tartozó és a pécsi 1024. sz. betétben felvett,

a Mór-utca 6, és József-utca 23-ik számú lakház és udvart, kis kertecskével

képező ingatlan, Pécsett, a kir. Törvényszéknél, az árverési szobában: 1899. évi augusztus hó 12-én d. e. 10 órakor, nyilvános árverésen eladatni fog. Venni szándékozónak további felvilágosítással szívesen szolgálók.

Pécsett, 1899. június 11-én.

Dr. Toldi Béla
ügyvéd, tömeggondnok.

611./1899.

végrh. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirré teszi, hogy a pécsi kir. járásbíróház 1898. évi V. III. 163/1., 205/1. számú végzése következtében, Kereky Mihályné javára, Röhlting József és társai ellen 590 frt s jár. erejéig 1898. évi július hó 29-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján le- és fölül-foglalt és 460 frtra becsült butor, házi felszerelés és ruhaneműből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak

Mely árverésnek a pécsi kir. járásbíróház 1899. évi V. III. 158/1. számú végzése folytán 590 frt tőkekövetelés, ennek 1898. évi február hó 26. napjától járó 6% kamatai, 1/2% váltó-díj és eddig összesen 78 frt 59 krban bíróilag már megállapított költségek erejéig Pécsett, Szigeti országot 40. sz. a, leendő eszközlésére, 1899. évi június hó 22-ik napjának délutáni 2 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. törvénycikk 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az előverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltattak és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz 102 §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Pécsett, 1899. évi június hó 6-ik napján.

Fonyó István.
kir. bir. végrehajtó.